

وحدت قبل از اینکه مصلحتی سیاسی و موقت باشد، واجب شرعی است

فعال اسلام گرای فرانسوی تأکید کرد: سیره امام علی(ع) نشانه اخلاص عمیق او در دین و دغدغه همیشگی او برای ایجاد وحدت بین امت اسلام بود.

به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، عماد حمرونی فعال اسلام‌گرا از فرانسه در وینار بین المللی مسئله غدیر از منظر مذاهب اسلامی که عصر امروز به همت مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی و با حضور علمای شیعه و سنی برگزار شد، اظهار داشت: اسلام پیوسته در تلاش برای ایجاد جامعه ای واحد و متحد بر پایه اخلاق و ارزش های الهی، روح عدالت و برادری، به دور از تعصبات دینی و فرقه ای بوده و تفاوتی بین عرب و عجم مگر بر اساس تقوا قائل نبوده بلکه بر مبنای ارزش های عدالت و احسان بنا نهاده شده است.

وی ادامه داد: اسلام جماعت را به عنوان یکی از ابزارهای تحقق اهداف خود از جمله همکاری بر پایه نیکی و تقوی و تمسک به ریسمان الهی در راستای اطاعت از خدا و رسول(ص) قرار داده است.

حمرونی با تأکید بر اهمیت وحدت اسلامی در تحکیم اصول جامعه اسلامی گفت: این وحدت شامل سه عنصر وحدت معبود، وحدت اصل، و وحدت دین می شود؛ وی سپس به تعریف این سه عنصر بر مبنای آیات وارد شده در قرآن پرداخت و گفت: این عناصر با یکدیگر مرتبط هستند و وجود یکی بدون دیگری محقق می شود.

این فعال اسلام‌گرا اظهار داشت: امام علی(ع) طلایه دار وحدت بود؛ به طوری که در قضیه خلافت با اینکه می دانست حق با اوست و می توانست برای دفاع از حق خود قیام کند، اما به خاطر مصلحت امت و اسلام صبر پیشه کرد؛ چرا که در شرایط آن روز قیام کردن به مصلحت عموم جامعه نبود.

وی ادامه داد: امام علی(ع) در تمام سختی ها و ناملایمات همراه مردم بود و به حاکمان زمان مشورت می داد؛ در تاریخ ثبت است که امام علی(ع) در بیش از ۹۰ مورد در مسائل نظامی، اقتصادی، سیاسی و دینی به عمر مشورت داده است و عمر از نظر او استفاده کرده است.

حمرونی اضافه کرد: ابوبکر نیز همواره از راهنمایی های امام علی(ع) بهره می برد؛ حال اگر ابوبکر و عمر به امام (ع) اطمینان نداشتند چگونه از راهنمایی های ایشان استفاده می کردند؟ امام(ع) به خلفا به عنوان دشمن خود نگاه نمی کرد؛ آنها نیز در مقابل به امام (ع) به عنوان معاون و مشاور خود در راستای مصالح دین و امت می نگریستند.

حمرونی افزود: با اینکه امام علی(ع) با برخی از سیاست های عثمان مخالف بود، اما بارها بین عثمان و مخالفین وی میانجیگری کرد و برای ممانعت از قیام علیه عثمان تلاش زیادی کرد.

این فعال اسلام‌گرا گفت: امام علی(ع) تا آخرین لحظات عمرش به امر وحدت امت اسلام اهتمام داشت؛ امام(ع) می دانست قاتل او ابن ملجم از خوارج است و می دانست که آنها او را به سوی ارتکاب این جنایت سوق داده اند، اما نمی خواست قتل او عامل جدیدی برای ایجاد مشکل در امت باشد.

وی در پایان تأکید کرد: سیره امام علی(ع) نشانه اخلاص عمیق او در دین و دغدغه همیشگی او برای ایجاد وحدت بین امت اسلام بود.

حمرونی همچنین گفت: وحدت قبل از اینکه مصلحتی سیاسی و موقت باشد، اصل دینی و واجب شرعی است.